

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: SIESTA

Citation: Claussen, Sophus: "SIESTA", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik Bd. 4: Danske vers*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 30. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen06valshoot-workid57392/facsimile.pdf> (tilgået 20. juni 2021)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik Bd. 4: Danske vers

SIESTA

Mit søde Barn, du hæver
fra Bordet dig lidt tung og varm.
Ak altfor, altfor snæver
er Silken om din unge Barn.
Og her i Mørket trækker
du Vejret dybt, imens du tæt
dig til min Skulder lægger
saa mæt og god, saa god og mæt.

Du er saa træt, mit eget
hjertelskte Barn, oh Due min,
for du har spist -- og meget
forelsket af den stærke Vin.
Jeg sidder, som en Dukke
og har det godt, og har det hedt
fastklamret af min Smukke,
som slunrer ind lidt efter lidt.

Naar Blikket ej beruser,
du snører mig i andre Garn.
Hør Kjolens Lyd, som bruser
sødt om dit unge Knæ, mit Barn.
Den trange Silketrøje
har løst sig lidt, ak hvad Fortræd!
Blandt unge runde Høje
véd jeg et fint og yndigt Sted.

Der vil jeg Munden sænke
blandt Anemoners Foraarsfred
og blundende betænke,

om Verden ejer bedre Bred.
Og vore Pulsslag iler.
Men over os – ved Arnens Glød –
fra Kobberstikket smiler
Rembrandt med Saskia paa Skød.